Ε. ΦΙΛΙΠΣ ΟΠΕΝΧΑΙΜ

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Μὲ συγχωρεῖς, Μπάρνες, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ κάτω ἀπὸ τὸ γραφεῖο σου παρὰ μόνον μετὰ στιγμές. Ἐξέχασε ὁ Μάρτεν. Κατεβαίνοντας, ἀπαγορεύεται ἀυστηρῶς νὰ ἀναβαίνεται ἐπιπλέον κατὰ τὴν ὥρας τῆς ἐργασίας. Τί μὲ θέλεις;

— Ἐπιτ μοῦ νὰ καταθέσω μερικὰ γράμματα, ἀποκρίθηκε ὁ Μάρτεν. Δὲν ἤξερα ποῦ ν' ἀπευθυνθῶ.. κάτι ἄγνωστο ἀνέκαθε καὶ γι' αὐτὸ ἤρθα ἐδῶ... Θὰ σοῦ ἤμουν εὐγνώμων ἂν μοῦ ἔλεγες τί πρέπει νὰ κάνω. Τὰ ἔχω στὴν τσέπη μου... τὰ χρήματα. Καὶ αὐτὸ μ' ἀνησυχεῖ, βέβαια...

Ὁ νεαρὸς ὑπάλληλος δὲν ἐξεδήλωνε τὸν παραμικρὸ ἐνδιαφέρον.

— Ἡ διεύθυνσις τῆς Τραπέζης ἐπληροφόρησε τὸν Μάρτεν, δὲν ἀνοίγει εὐκολα λογαριασμούς.. Καταλαβαίνεις τώρα... Γιὰ νὰ γίνῃς πελάτης, πρέπει νὰ εἶσαι γνωστὸς στὴν ἀγορά...

Ὁ Μάρτεν ἄρχισε νὰ ἀκουρίζεται.

— Μά, διάβολε, δὲν σοῦ ζητῶ ρουσφέτι, εἶπε. Ἁπλῶς θέλω νὰ καταθέσω τὰ χρήματά μου. Κ:' ἐδῶ εἶστε λίγο, οὔτε πολύ, μοῦ λές ὅτι ἡ Τράπεζά σου δὲν δέχεται καταθέσεις....

— Ὄχι... μὰ δὲν μ' ἐννόησες... Ἤθελα νὰ πῶ ὅτι δὲν δεχόμαστε καταθέσεις μικρῶν ποσῶν.. Πόσα χρήματα ἔχεις;

— Ὀγδόντα χιλιάδες λίρες, ἀνεκοίνωσεν ἀφελέστατα ὁ Μάρτεν.

Ὁ νεαρὸς τζέντλεμαν ἔμεινε ἄφωνος γιὰ μιὰ στιγμή, μὲ σαστισμένα μάτια καὶ τὸ στόμα του ἀνοικτό.

— Πόσα εἶπες; ἐρώτησε δύσπιστα. Ὀγδόντα χιλιάδες; Δὲν εἶσαι ὥρα γ'; ἀστεῖα, Μπάρνες...

— Τί ἔχω ἐδῶ, στὴν τσέπη μου, τὸν ἐβεβαίωσε ὁ Μάρτεν. Σὲ χαρτονομίσματα τῶν ἑκατὸ λιρῶν. Θέλεις νὰ δῇς μερικά;

Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴ δέσμη. Καὶ ὁ φίλος του ἐπείσθη ἀμέσως.

— Μά, πῶς, διάβολε... ἄρχισε. Ἂς εἶνε, πηγαίνω ἀμέσως νὰ συνεννοηθῶ μὲ τὸν κ. Φέρηκισον, ἕναν ἀπὸ τοὺς ὑποδιευθυντὰς μας. Εἶνε ἀρχηγὸς τῆς ἀθλητικῆς ὁμάδας τῆς Τραπέζης καὶ σὲ γνωρίζει ἐξ ὄψεως. Περίμενε μιὰ στιγμή, ἐδῶ, σὲ παρακαλῶ...

Σὲ λίγο ὁ Μάρτεν ἔβαινε σ' ἕνα πολυτελέστατα ἐπιπλωμένο ἐῶ μάτιο, ὅπου πίσω ἀπὸ ἕνα μεγάλο γραφεῖο, καθόταν ἕνας σμιλεθητικὸς ἄνθρας μὲ νεανικὸ πρόσωπο καὶ γκρίζα ἐξυπνα μάτια.

Ὁ κύριος Μπάρνες; ἐρώτησε. Καθήσατε σᾶς παρακαλῶ. Ὁ κύριος μοῦ εἶπε ὅτι ἐπιθυμεῖτε ν' ἀνοίξετε λογαριασμὸ μαζί μας. Τί εἴδους λογαριασμό;

— Δὲν εἶμαι οὔτε ἔμπορος, οὔτε ἐπιχειρηματίας, καὶ, κατὰ συνέπειαν, δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ζητήσω ποτὲ οἰκονομικὴ διευκόλυνσι, ἀποκρίθηκε ὁ Μάρτεν. Ἁπλῶς θέλω νὰ καταθέσω τὰ χρήματά μου.

Ἀράδιασε πάνω στὸ γραφεῖο τὰ χαρτονομίσματα σὲ δεσμίδες τῶν ἑκατό. Ὁ ὑποδιευθυντὴς τὶς ἐμέτρησε γρήγορα μὲ τὸ βλέμμα.

— Μά, ποῦ τὰ βρίκατε τόσα χρήματα; ἐρώτησε μὲ καταφανῆ ἔκπληξι.

— Περιτλθαν σὲ μένα διὰ δωρεᾶς, ἀπεκρίθηκε ὁ Μάρτεν. Ὁ κ. Μπόρντον, διαιτητὴς, ἐγκατεστημένος στὸ Νόρουϊτς μοῦ παρέδωσε τὴ δέσμη χθὲς τὸ δράδυ.

— Καὶ τὰ εἴχατο ἔπι; μαζί σας;... μέσα στὴν τσέπη σας;

— Τί ἄλλο μποροῦσα νὰ κάνω. Ὅταν ἔφθασα χθὲς στὸ Λονδῖνο οἱ Τράπεζες εἶχαν κλείσει....

Ὁ ὑποδιευθυντὴς ἐπῆρε ἕνα χονδρὸ φάκελλο καὶ ἐξέτασε προσεκτικὰ πέντε ἢ ἕξη χαρτονομίσματα. Κατόπιν ἐκάθισε ἕνα ψυχρὸ μεγάλο φάκελλο μὲ ἐπικαιρολίβα τῆς λέξεις: «Σκώτλαντ Γυάρντ».

Τὸ βλέμμα τοῦ κ. Φέρηκισον περιέτρεξε γοργὰ τοὺς τέσσαρας ἢ πέντε πίνακας ἀριθμῶν, ποὺ περιεῖχε ὁ φάκελλος.

Κατόπιν ὁ ὑποδιευθυντὴς ἔγειρε τὶς πλάτες του στὴν ράχι τῆς πολυθρόνας.

— Δὲν πρέπει νὰ παρεξηγήσετε ἄλλες αὐτὲς τὶς προφυλάξεις, εἶπε στὸν Μάρτεν. Ἡ περίπτωσίς σας, βλέπετε, εἶνε τόσο ἀσυνήθιστον... Πάντως, τὰ χαρτονομίσματα εἶνε ἀσφαλῶς γνήσια καὶ δὲν ἀναφέρονται στοὺς πίνακας τῆς «Σκώτλαντ Γυάρντ». Ἀφοῦ, λοιπόν, ἐπιθυμεῖτε νὰ καταθέσετε τὰ χρήματά σας ἐδῶ, μ' ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι θὰ σᾶς δεχθοῦμε ὡς πελάτη μας.

— Δόξα τῷ Θεῷ!... ἔκανε ὁ Μάρτεν.

— Θὰ ἔχετε, βεβαίως, τὴν καλωσύνη, νὰ μοῦ πῆτε τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ καὶ νὰ μοῦ πῆτε κάθε στοιχεῖο ποὺ ἠμπορεῖ νὰ μᾶς εὐκολύνῃ στὴν ἐξακρίβωσι τῆς προελεύσεως αὐτῶν τῶν χρημάτων.

— Εὐχαρίστως, εἶπον ὁ Μάρτεν.

Σὲ λίγη ὥρα ἔβγαινε ἐφοδιασμένος μ' ἕνα βιβλιάριο ἐπιταγῶν καὶ διακόσιες λίρες σὲ μικρὰ χαρτονομίσματα.

Γιὰ κάμποσες στιγμὲς ἐστάθηκε ἀναποφάσιστος στὸ πεζοδρόμιο. Ἕνα λεωφορεῖο πλησίαζε. Ὁ Μάρτεν προχώρησε μηχανικὰ γιὰ νὰ τὸ πάρῃ, ἀλλαξε, ὅμως ἀπότομα ἰδέα καὶ ἔκανε νεῦμα σ' ἕνα ταξὶ νὰ σταματήσῃ:

— Στὸ Χάϋντ Πάρκ, εἶπε στὸν σωφέρ.

✻

Ὁ Μάρτεν Μπάρνες, μὲ περιουσία ὀγδόντα χιλιάδων λιρῶν καὶ οὔτε ἕνα φίλο στὸν κόσμο, κάθησε σ' ἕνα παγκάκι τοῦ πάρκου, ἀποφασισμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ σοβαρὰ τὸ πρόβλημα τῆς καινούργιας ζωῆς του.

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα χρειαζόταν ροῦχα, ἕνα μικρὸ διαμέρισμα μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις καὶ ἕνα αὐτοκίνητο. Καὶ μετά;... Πῶς ζοῦσε — μὲ τί θὰ ἠσχολεῖτο ὅταν, τέλος, θὰ μεταμορφωνόταν σὲ ἀστὸ νέο, πολυτελῶς ἐγκατεστημένο καὶ ἰδιοκτήτη κούρας;

Ἀπὸ τὴν στιγμή, ποὺ εἶχε σταθῆ τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τὸν κ.κ. Σράϊδς καὶ Ὀβάλμιαν ὁ Μάρτεν ἔνοιωθε ἀδιάκοπη ἀνακούφισι, σὰν νὰ εἶχε λυτρωθῆ ἀπὸ ἕνα ἀφόρητο βάρος, ἀλλὰ καὶ μέσα ἀκόμη στὴν χαρὰ τοῦ λυτρωμοῦ του, ἡ προοπτικὴ μιᾶς ἀνιαρῆς ζωῆς δὲν τὸν ἔδειχνε ἀλάδι. Ἐξ ἀντιδιαστολῆς σημαινόταν τοὺς περιπλέγματα καὶ ὁ ἴδιος δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ μείνῃ ἀδιάφορος.

Νά, τώρα αὐτὴν τὴν στιγμὴ, λέγω γράφω, δὲν ἔβλεπε ὁλόγυρά του παρὰ μόνο ἀργαλιοὺς, κηφῆνας, ἀντιπαθητικούς, προλληκτικὸ τατα ἀντιπαθητικούς. Ἦταν, ἀκρι βῶς, ἡ ὥρα περιπάτου τῶν νέων τῆς ἀριστοκρατίας. Ἐκφνικὰ τὸ περιβάλλον τοῦ προξένησε ἀφόρητη ἀηδία καὶ ἦταν ἕτοιμος νὰ σηκωθῆ γιὰ νὰ φύγῃ, ὁπότε ἀντιλήφθη ὅτι ὁδο ἀπὸ τοὺς περιπατητὰς ἕνας νέος καὶ μιὰ νέα, ὄχι μόνο εἶχαν σταθῆ ἔμπροστὰ στὸ παγκάκι, σχεδὸν ἀπὸ πάνω του, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκύτταζαν μὲ ἀπρακάλυπτη περιέργεια.

Ἡ νέα — ὁ Μάρτεν ἐμάντεψε ἀμέσως σὲ ποιὰ κοινωνικὴ τάξι ἀνῆκε — ἦταν ὡραιοτάτη. Τοῦ ἦταν, ὅμως, ἐντελῶς ἄγνωστη. Ἐξ ἀντιθέτου, τὸν νεαρὸ τζέντλεμαν ποὺ τὴν συνόδευε, τὸν ἀναγνώρισεν ἀμέσως. Ἦταν ὁ ἐντιμώτατος Τζέραλντ Πικάρνχαμ, πολὺ κομψὸς πολὺ ὡχρός, παρασάτερο ἀγέρωχος παρὰ ποτέ.

Ὁ νεαρὸς φίλος μας, ὁ Τυμαρὸς Διαβάτης, καί, φυσικά, δὲν ἀπασῶ... παρατήρησε.

Ὁ Μάρτεν οὔτε ἀπάντησε, οὔτε μᾶν σηκώθηκε. Τὸ κυνικὸ χαμόγελο καὶ ἀδιαφόρεμα τάνος τοῦ νεαροῦ ἀριστοκράτου τὸν ἐξωργίζαν. Ἐξ ἴσου, ὅμως, τὸν ἐξαγρίωζε ἡ γελαστὴ καταφρονητικὴ περιφρόνησι τῆς συντρόφου του. Πρώτη φορὰ ἡ σκέψις ὅτι ἡ μπλὲ φορεσιὰ τοῦ ἦταν ἀγορασμένη ἔπρωτη, καὶ ὅτι τὸ κοπέλλο τοῦ εἶχε χάσει πρὸ πολλοῦ τὸ γνῶρίζει του καὶ ἡ γραβάτα του ἦταν ἀχρὴ μάλιστα ἀπομίμησις ἐμπορικοῦ γραβάτας, τὸν ἔκανε νὰ δυσανασχετήσῃ.

— Δὲν τὶς ξόδεψες ἀκόμη τὶς ὀγδόντα χιλιάδες τοῦ ἀγαθοῦ θείου μου; ἐρώτησε ὁ Τζέραλντ Γκιάχαμ μὲ συγκεκαλυμμένο σαρκασμό.

— Ὄχι, ἀκόμα, ἀποκρίθηκε ἀπότομα ὁ Μάρτεν. Πρόκειται ν' ἀρχίσω σήμερο τὸ ἀπόγευμα...

— Ἀποφασισμένος νὰ γλεντήσῃς, ἔ; Μὲ τὰ δικά μου λεφτά...

— Τὰ δικά σου λεφτά; ἔκανε ξηρὰ ὁ Μάρτεν. Δὲν ξέρω, ἂν θὰ μποροῦσαν νὰ χαρακτηισθοῦν ποτὲ ὡς δικά σου. Τὸ γεγονὸς πάντως εἶνε ὅτι ἐδῶ πρόκειται νὰ ξαναζῆς τὴν ζῆφι τους.

Ὁ Τζέραλντ Πικάρνχαμ ἐγύρισε πρὸς τὴν σύντροφόν του:

— Ἀγαπητή μου Μύριελ, εἶπε, ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐξακολουθεῖς νὰ πιστεύῃς πῶς τὸ διακόσιοστικὸ ἐπουλίβιτο τοῦ Νόρουϊτς, ποὺ σοῦ διηγήθηκα πρὸ ὀλίγου εἶνε προϊὸν τῆς φανταστίας μου. Χάρις, ὅμως, σὲ μιὰν εὐτυχεστάτη σύμπτωσι, εἶμαι σὲ θέσι νὰ σοῦ παρουσιάσω αὐτὴ τὴν στιγμὴ μιὰν ἄπτηρ ἀπόδειξι τῶν λεγομένων μου. Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξίς μου! Ἐπιτρεψέ μου νὰ σοῦ σφιστήσω τὸν κ. Μάρτεν Μπάρνες — ἂν θυμοῦμαι καλὰ τ' ὄνομά του — τὸν τζέντλεμαν στὸν ὁποῖο ἡ ἐκκεντρικότης τοῦ θείου μου ἐχάρισε ὀγδόντα ὁλόκληρες χιλιάδες λίρες... Κύριε Μπάρνες, ἡ Ἀμίθη Μύριελ Μπάρνιγκαμ.

Ἡ νέα ἐξακολουθοῦσε νὰ κυττάζῃ τὸν Μάρτεν μὲ βλέμμα γεμάτο περιέργεια. Ἦταν φτιγκαλ ξανθή, μὲ λεπτὸ καλλιεμέλο σῶμα ἀθλητρίας. Ἡ ἐπιβεμίδα της ἦταν ἡλιοκαμμένη καὶ μιὰ ἀνυπόθιστη γαλάζια λάμψις φώτιζε τὰ ἔξυπνα μάτια της. Τὸ στόμα της — τὸ ὡραιότερο ἴσως, χαρακτηριστικό, τοῦ προσώπου της — ἦταν μεγάλο, ἀλλὰ τόσο ἐλκυστικὸ κυλίγραμμο.

Τὸ δύσπιστο καὶ κάπως εἰρωνικὸ χαμόγελό της ἐξενεύριζε θλιπτέρως τὸν Μάρτεν.

— Ἐννοεῖς, δηλαδή, ὅτι αὐτὸς ἐδῶ ὁ νέος, αὐτὸν ὁποῖον ὁ Λόρδος Ἀντρηγκατον ἐδώρησε τὰ χρήματά του; ἐρώτησε ἡ Λαίδη Μύριελ.

— Αὐτὸ, ἀκριβῶς ἐννοῶ. Ὁ νεαρὸς τζέντλεμαν ποὺ βλέπεις, δὲν εἶνε ἄλλος ἀπὸ τὸν περίφημο Τυχερὸ Διαβάτη.

Ὁ Μάρτεν ἄρχισε ν' ἀνοιγοκλείνῃ τὰ χέρια του. Ποτὲ στὴ ζωή του δὲν εἶχε περάσει πιὸ δυσάρεστες στιγμές.

Ἀπότομα ἐσήκωσε ἐλαφρὰ τὸ κεφάλλιο του' εἶπε ἕνα μισοπνιγμένο «γιαῦο πολὺ» καὶ ἐπιχείρησε νὰ σηκωθῆ.

Ἡ νέα, ἄμως, μὲ οἰκειότητα, ποὺ τὸν ἄφησε κατάπληκτο, τὸν ἠμπόδισε, πιάνοντάς τον ἀπὸ τὸ πράτσο.

— Ὤ, σᾶς παρακαλῶ, μὴ φύγετε, τοῦ εἶπε καὶ κάθησε πλάϊ του. Θέλω νὰ μοῦ διηγηθῆτε ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀπίστευτης περιπετείας σας, νὰ μοῦ πῆτε τὶς ἐντυπώσεις σας... Ποιὰ εἶνε τὰ συναισθήματά σας, τώρα ποὺ εἶσθε πλούσιος. Ὁ κ. Πικάρνχαμ μ' ἔπλη ροφόρησε — δὲν φαντάζομαι νὰ σᾶς στενοχωρῇ αὐτὸ — ὅτι ἡ οἰκονομική σας κατάστασις, πρὸτῆς δωρεᾶς, ἦταν ἐντελῶς διαφορετική.

— Ἐργαζόμουν ὡς παριοβεύων παραγγελιοδόχος σὲ μιὰν δαρματεμπορική ἐπιχείρησι, μὲ ἑβδομαδιάτο μισθὸ τεσσάρων λιρῶν καὶ μιὰ μικρὴ προμήθεια, ἀπεκρίθηκε χαμογελώντας σαρδωνικὰ ὁ Μάρτεν. Καθὼς δὲ ἔβλεπε ἤδη παρατηρήσει, τὰ ροῦχα καὶ οἱ τρόποι μου προδίδουν τὴν τάξι ἀπὴν ὁποίαν ἀνήκω ἀκόμη, παρὰ τὶς ὀγδόντα χιλιάδες τοῦ Λόρδου Ἀντρηγκατον.

Ὁ ἐξαρεθισμένος τόνος τῆς φωνῆς του τὴν ἔκανε νὰ τὸν κυττάζῃ μὲ ἀπορία.

— Μήπως θυμώνετε, ὅταν σᾶς μιλοῦν γι' αὐτὴν τὴν ἀληθινὰ πρωτάκουστον ὑπόθεσι; ἐρώτησε κατόπιν μὲ τὴν γλυκειὰ φωνή της, ἡ ὁποία διατηροῦσε ἄμως ἐκεῖνο τὸν ἀγέρωχο τόνο ἀνωτερότητος, ποὺ τὸν εἶχε ἐξοργίσει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἐμένα ἡ περιπέτειά σας, μοῦ φάνηκε ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα — ἂν συκαμπιστικὸ μυθιστόρημα. Εἶμαι παντοτινός, κύριε Μπάρνες... Ἔχετε, δηλαδή, κανένα ἀγαπητὸ πρόσωπο, τὸ ὁποῖο νὰ ἐπιθυμοῦσθε τὴν εὐτυχία σας;

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

2 Ἰουνίου 1910

Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γρέϋ προέβη εἰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, τονίσας τὴν μεταξὺ τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ὁμοφωνίαν.

∴ Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη σήμερον εἰς δίωρον ἀκρόασιν τὸν ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθέντα ἐκτάκτως ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καλέργην. Πρὸ μεσημβρίας ἐπεσκέφθη τὸ Ἀρσάκειον καὶ ἔσχε συνομιλίας μετὰ τῆς διευθυντρίας κ. Ξύδη καὶ τινων μαθητριῶν, τῆς δεσποινίδος Γερούση καὶ ἄλλων. Ἀκολούθως μετέβη εἰς τοὺς στρατῶνας καὶ τὸ στρατιωτικὸν θεραπευτήριον.

∴ Τὸ ἀπόγευμα ὁ Βασιλεὺς παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ σχολικοῦ Σκιαθεατρίου, εἰς ὃ παρέστησαν πολλαὶ ἐκ τῶν Ἀρχῶν. Ὁ ἁγιασμὸς ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ καλλιεφώνου Ἱερέως τῆς Μητροπόλεως κ. Λεονταρίτου. Ὁ Βασιλεὺς παρηκολούθησεν εἶτα μετὰ ζωηρὸ ἐνδιαφέροντος τὰς σκοπεύσεις μαθητῶν τινων.

Ἡ σημερινὴ διάλεξις

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ὡραίων πνευματικῶν ἐντυφήρεων, τὰς ὁποίας ἀλλεπαλλήλως ἡ λαμπρὸς ὁρῶσα ὀργάνωσις τῆς «Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας» μας προσφέρει μέχρι τοῦδε, προστίθεται ἤδη καὶ νέα: ἡ σημερινή. Ὁ ὁμιλητὴς ἐπίσης διακεκριμένος καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ διανοήσει: ὁ καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ "Ἀθηνῶν κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος, τὸ δὲ θέμα ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος: «Εἰμεθα ὅ,τι πρέπει νὰ εἰμεθα;» Ἡ προσωπικότης τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου, τοῦ ὁποίου ἡ πολυχρόνιος ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνικὴ δράσις εἶνε καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος γνωστή, παρέχει ἐξ ἀφαλοῦς τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ σημερινὴ διάλεξίς του θ' ἀποτελέσῃ ἐξαίρετον πνευματικὴν τροφήν, τῆς ὁποίας ἡ Πρωϊνὴ κοινωνία διψᾶ ἀμιλίμως, εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι θὰ μεταφέρῃ.

Νέα βιβλία

Ρομαὶν Ρολλάν: ΖΑΝ ΚΡΙΣΤΟΦ. 1. «Αὐγή», 2. «Πρωϊ» 3. «Ὁ Ἔφηβος», 4. «Ἀνταρσία», 5. «Τὸ πανηγύρι στὴν πλατεῖα». ("Ἐκδοσις Γκοβόστη).

Ι. Α. Βερνάρδου: ΔΑΒΑΚΗΣ ΠΙΝΔΟΣ. Ἱστορικὴ μελέτη καὶ περιγραφὴ τῶν ἐπικῶν ἀγώνων τῆς Πίνδου, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στοιχείων. ("Ἐκδοσις Πέτρου Δημητράκου).

Rosamonb Lehmann: ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΣΤΟ ΒΑΛΣ. Ἕνα δαντελλένιο κοσμοπολιτικὸ μυθιστόρημα. ("Ἐκδοσις Ἰκάρου).

Λορέντσου Μαβίλη: ΤΑ ΣΟΝΕΤΑ. Μὲ εἰσαγωγὰς καὶ σχόλια τοῦ Γεράσ. Σπαταλλᾶ. ("Ἐκδοσις Δημητράκου).

Μμπάμπη Μαρκέτου: Η ΕΛΛΑΣ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ. Ὁλόκληρο τὸ δράμα τῆς Ἑλλάδος. (Πολυτελῆς Ἔκδοσις τοῦ «Ἑθνικοῦ Κήρυκος» τῆς Ν. Ὑόρκης).

Αἰμ. Χουρμούζιου: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Κοινωνιστικοῦ μυθιστορήματος στὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ἄνθρωπος. Τὸ Ἔργο. ("Ἐκδοσις Ἰκάρου).

Κ. Καιροφύλλα: ΣΟΛΩΜΟΣ Τὰ ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ. ("Ἐκδοσις Δημητράκου).

Βιβλιοπωλεῖον Κορλουμπῆ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Φυματικός, προστατεύων πολυμελῆ οἰκογένειαν καὶ στερούμενος παντὸς πόρου, ἐπικαλεῖται τὴν εὐσπλαγχνίαν τῶν φιλανθρώπων. Διεύθυνσις: Ἀγ. Γεωργίου 102α.

Συγκοινωνία

ΠΑΤΡΑΙ—ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΠΑΤΡΑΙ—ΜΑΖΕΙΚΑ
ΠΑΤΡΑΙ—ΣΟΠΩΤΟΝ

Καθημεριναὶ ἀναχωρήσεις καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐκ τοῦ πρακτορείου πληγέντων αὐτοκινητιστῶν, Καραϊσκάκη 159 ("Ἐναντι Νομαρχίας).

Ἡ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἠμπήκαμε καὶ... ἐπισήμως πλέον εἰς τὴν θερινὴν ἐποχήν.

— Ἡ ὁποία καὶ αὐτή, ὡς γνωστόν, ἔχει τὶς ἀνάγκας καὶ τὶς ἀπαιτήσεις της.

— Ἀπαιτεῖ γενικὴν ἀλλαγή... προγραμματισμός.

— Πρὸ παντὸς δὲ ἀλλαγὴν περιβολῆς, τόπου διαμονῆς καὶ ὑγιεινῆς... ἐπισκευῆς.

— Ἐφ' ὅσον, φυσικά, θὰ ἐπιτρέπουν τοῦτο αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες ἑκάστου.

— Ἀλλ' αἱ δυνατότητες αὗται εἶνε προνομιακῆς, ὅπως ξέρομε, φύσεως.

— Ἐξ οὗ καὶ τὸ πρόβλημα τῶν ὑποχρεωμένων μὲν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὶς ἀπαιτήσεις κτέ, μὴ ἀνηκόντων δὲ εἰς τοὺς προνομιούχους.

— Δὲν εἶνε κυρίως τὸ ζήτημα τῆς περιβολῆς ἡ ἀκμὴ καὶ τοῦ «ξεκαλεκαιριάσματος» εἰς τόπους ἀναψυχῆς — ἂν καὶ τὸ τελευταῖον ἐπιβάλλεται πολλάκις ἐκ λόγων ἀνάγκης—πόθ ἀπασχολεῖ περισσότερον τοὺς ἀπαρουμένους τῶν πρὸς τοῦτο μεσῶν, ἔδον ἡ περίπτωσις τῆς «ἐπισκευῆς».

— Ἡ καὶ ἐπιτακτικωτέρα πασῶν.

— Πῶς λοιπὸν θὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν, ποὺ δὲν εἶνε ἀπλοῦν πρᾶγμα ἡ πρόσφυγή σήμερον εἰς ἰαματικὰς πηγάς;

— Ἰδοὺ μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἀγωνιώδεις ἀπορίας ποὺ προκαλεῖ ἡ εἴσοδος τῆς νέας ἐποχῆς..

— Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ἔπως ἐγράφη, καταρτίζει σχέδιον ἀναδιοργανώσεως τῶν λουτροπόλεων καὶ ὀργανώσεως τῶν διαφόρων ἰαματικῶν πηγῶν τῆς χώρας.

— Πότε θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογή τοῦ σχεδίου αὐτοῦ δὲν εἶνε γνωστόν.

— Ὅπως ἐπίσης δὲν εἶνε γνωστὸν καὶ ποῖαι πηγαὶ θὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν τοιαύτην ὀργανωτικὴν μέριμναν.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διεμηνεύομεν εὐχὴν ἐκ Γορτυνίας ὅπως τύχουν τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τὰ γνωστὰ δίδ τὴν θεραπευτικὴν ἀξίαν τῶν λουτρῶ τῆς Ἡράιας.

— Τὰ ὁποῖα λόγῳ τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς δὲν διαθέτουν τὰ μέσα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ πλήθους τῶν ἀσθενῶν.

— Ἡ ζέστη «ἔψησε» ἀπὸ προχθές.

— Ὡς ἐκ τούτου ἡ θάλασσα δέχεται ἀθρωπότερους τοὺς ζητοῦντας ἀνακούφισιν εἰς τὰς δροσερὰς περιπτώσεις τῆς.

— Αὐτὸ ἔκαμαν καὶ ὡρισμένοι κρατούμενοι τῶν φυλακῶν Ζακύνθου, ἀλλ' ἡ φυσικὴ των αὐτὴ ἐνέργεια ἔγινε, καθὼς φαίνεται, κατὰ τρόπον... ἀφύσικον, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὰς διαμαρτυρίας ἐντοπίου ὀργάνου τοῦ τύπου, ἀφιερούντος ὑπὸ τὸν τίτλον «ἄτοπον» τὰ κάτωθι σχόλια:

— «Μᾶς κατηγγέλθη ὅτι συχνὰ κρατούμενοι τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν ἐν ἀγνοίᾳ ἴσως τῆς Διευθύνσεως, καὶ ἀφ' ἧς ἤκουσε νὰ κάμνῃ ζέστη παίρνουν τὸ μπάνιο τους ὀπισθεν τῶν φυλακῶν.

— »Ἂν ἡ πληροφορία μας ἀληθεύῃ φέρομεν τὸ γεγονὸς εἰς γνῶσιν τῆς Διευθύνσεως διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἐφιστῶσα τὴν προσοχὴν τῶν δεσμοφυλάκων.

— »Ἐν Ἀμερικῇ ἴσως τὸ γεγονὸς ἐχ: μόνον νὰ μὴν εἶνε ἄτοπον καὶ ἀντίθετον πρὸς τὸ κοινὸν αἴσθημα τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ εἶνε σύμφωνον μὲ τὸν κανονισμόν.

— »Ἀτυχῶς ἄμως διὰ τοὺς κρατουμένους τέτοιοι νεωτερισμοὶ δὲν ἔχουν καθιερωθῆ κι' ἐδῶ».

— Πολὺ σωστά!

Πωληταὶ ἀκινήτων

Καλοῦνται πάντες οἱ τῶν Πατρῶν καὶ περιχώρων, πωλήσαντες τὰ ἀκίνητά των κατὰ τὴν κατοχήν, ἐγγεγραμμένοι καὶ μὴ εἰς τὸν Σύλλογον, ὅπως προσέλθωσι σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν ὄχι μ.μ. εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον (πλατεῖα "Ὀλγας) εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, μὲ θέμα: Διάφοροι σοβαραὶ ἀνακοινώσεις.

Ἐκ τοῦ Συλλόγου Πωλησάντων Ἀκίνητα ἐπὶ Κατοχῆς
Ὁ Πρόεδρος Γ. Δ. ΠΑΕΣΣΑΣ

Γνωστοποίησις

Ὁ Σύλλογος τετρατρόχων κάρρων ὁ «ΚΕΝΤΑΡΟΣ» ἀναλαμβάνει διαφόρους μεταφορὰς ἐντὸς τῆς πόλεως. Γραφεῖα: Λεωφόρος Γούναρη 2, ἀριθ. τηλ. 32-21.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ & ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ὁ γνωστὸς κομμωτὴς Ἰωάννης Χρηστόπουλος, ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ πολυετῆ ἀπουσίαν ἐπαναρχίζει τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ νέον κομμωτήριόν του

"ΝΙΤΟΥΣ,,

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 22 (Πρώην Στρατῆ)

ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 27 Μαΐου, πλουτισμένον μὲ τὰ πλέον σύγχρονα μηχανήματα κλπ.

Χάριν ρεκλάμας καὶ διὰ 15 ἡμέρας μόνον ὥρισε τὰς ἑξῆς τιμάς:

Περμανὰν 8.000 — Μιζάν πλὶ 2.000 — Ὀντουλασιὸν 2.000 — Μανικιοὺρ 1.500

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ
ΟΙΚΟΣ ΚΟΜΜΩΣΕΩΝ «ΝΙΤΟΥΣ»
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 22

ΓΕΝΙΚΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝ. ΕΛΛΗΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ - ΘΑΛΑΣΣΗΣ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ Ι. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΙ

Κορίνθου 244α — τηλέφ. 26—78.

ΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Μέσα σὲ μιὰ ἀμφόφαιρα ἐθνικοῦ πνεύματος καλεῖται σήμ